

عنوان مقاله:

ایوان در معماری ایران در دوره ی پیش از ورود اسلام

محل انتشار:

کنفرانس ملی چالشهای معاصر در معماری، منظر و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نعیمه صفری - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران دانشگاه هنر اصفهان

حسین پورنادری - استادیار دانشگاه هنر اصفهان

خلاصه مقاله:

ایوان با ویژگی های کمی و کیفی، فضایی متمایز از دیگر فضاها در بنا است که از دوران های گذشته تا معاصر در معماری ایران وجود داشته است. فضایی انعطاف پذیر که در انواع کاربری ها دیده شده است. در دوران پیش از ورود اسلام به ایران، ایوان با خصوصیتی کم و بیش متفاوت در سازماندهی فضایی، ارتباطات فضایی، ساختار و نما در بناها قابل پیگیری است. این فضا در بناهای مذهبی و حکومتی باز مانده از آن دوران نماد قدرت، بزرگی و شکوه است. ایوان، به صورت فضای نیمه باز یا نیمه بسته در سازماندهی فضایی بناها در دوره های هخامنشی، اشکانی، ساسانی یک طیف باز تا بسته را کامل می کرده است. مقایسه ی سازماندهی فضایی معماری در دوره های پیش از ورود اسلام به ایران، شباهت ها و تفاوت هایی را در ترکیب فضایی ایوان با مجاورت ها و روابط فضایی آن را آشکار می سازد. دو گونه ی کلی، ایوان ستوندار و ایوان با تاق منحنی در دوره های پیش از ورود اسلام وجود داشته، اگر چه هر دو از نظر ساختار و روابط فضایی در این دوره ها، متفاوت ظاهر شده اند ولی نقش فضای نیمه باز یا نیمه بسته را داشته اند. گونه های ایوان در پیش از ورود اسلام، در دوره های اسلامی با تغییراتی در ترکیب روابط فضایی و ساختار و بام آسمانه ادامه و تحول یافته است.

کلمات کلیدی:

ایوان، سازماندهی فضایی، روابط فضایی، ساختار، هخامنشیان، اشکانیان، ساسانیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/530352>

